

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

26 iulie 2017*

„Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe – Articolul 20 – Începutul procesului de determinare – Prezentarea unei cereri de protecție internațională – Proces-verbal întocmit de autorități, care a ajuns la autoritățile competente – Articolul 21 alineatul (1) – Termenele prevăzute pentru formularea unei cereri de preluare – Transferul responsabilității către un alt stat membru – Articolul 27 – Cale de atac – Întinderea controlului jurisdicțional”

În cauza C-670/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Verwaltungsgericht Minden (Tribunalul Administrativ din Minden, Germania), prin decizia din 22 decembrie 2016, primită de Curte la 29 decembrie 2016, în procedura

Tsegezab Mengesteab

împotriva

Bundesrepublik Deutschland,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul A. Tizzano, vicepreședinte, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii M. Ilešić și L. Bay Larsen (raportor), președinți de cameră, domnii E. Levits, J.-C. Bonichot și A. Arabadjiev, doamna C. Toader, domnii M. Safjan, C.G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin și F. Biltgen și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 aprilie 2017,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Mengesteab, de D. Ottembrino, Rechtsanwältin;
- pentru guvernul german, de T. Henze și de R. Kanitz, în calitate de agenți;
- pentru guvernul maghiar, de M. Z. Fehér și de M. M. Tátrai, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: germana.

- pentru guvernul Regatului Unit, de C. Crane, în calitate de agent, asistată de D. Blundell, barrister;
- pentru Comisia Europeană, de M. Condou-Durande și de G. Wils, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 iunie 2017,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 17 alineatul (1), a articolului 20 alineatul (2), a articolului 21 alineatul (1) și a articolului 22 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31, denumit în continuare „Regulamentul Dublin III”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Tsegezab Mengesteab, resortisant eritreean, pe de o parte, și Bundesrepublik Deutschland (Republica Federală Germania), reprezentată prin Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Oficiul Federal pentru Migrație și Refugiați, Germania) (denumit în continuare „oficiul”), pe de altă parte, în legătură cu decizia acestuia din urmă de respingere a cererii de azil prezentate de domnul Mengesteab, prin care se constată lipsa unor motive care interzic îndepărtarea acestuia, se dispune transferul lui în Italia și se pronunță împotriva lui o interdicție de intrare și de sejur pentru o perioadă de șase luni începând din ziua îndepărtării.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 343/2003

- 3 Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56) a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul Dublin III.
- 4 Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 343/2003 prevedea:

„O cerere de azil se prezumă că a fost prezentată odată ce un formular depus de solicitantul de azil sau un proces-verbal întocmit de autorități a ajuns la autoritățile competente ale statului membru în cauză. Atunci când o cerere nu este făcută în scris, perioada dintre declarația de intenție și întocmirea procesului-verbal ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință.”

Regulamentul (CE) nr. 1560/2003

- 5 Punctul 7 din partea I din lista A care figurează în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 (JO 2003, L 222, p. 3, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 140), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 (JO 2014, L 39, p. 1), menționează, printre probele intrării ilegale pe teritoriu pe la o frontieră externă, „rezultatul pozitiv furnizat de către Eurodac ca urmare a comparării amprentelor digitale ale

solicitantului cu amprente digitale prelevate în temeiul articolului 14 din Regulamentul [(UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului «Eurodac» pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului nr. 604/2013 și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO 2013, L 180, p. 1)]”.

Directiva 2013/32/UE

- 6 Articolul 6 alineatele (1)-(4) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60, denumită în continuare „Directiva privind procedurile”) dispune:

„(1) Atunci când o persoană înaintea o cerere de protecție internațională unei autorități competente, în temeiul dreptului național, să înregistreze astfel de cereri, înregistrarea are loc în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea cererii.

Dacă cererea de protecție internațională este înaintată altor autorități susceptibile să primească astfel de cereri, dar care nu sunt competente să le înregistreze în temeiul legislației interne, statele membre se asigură că înregistrarea are loc în decurs de șase zile lucrătoare de la depunerea cererii.

[...]

(2) Statele membre se asigură că persoana care a solicitat protecție internațională are posibilitatea efectivă de a depune cererea sa în cel mai scurt timp posibil. [...]

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre pot solicita ca cererile de protecție internațională să fie depuse personal și/sau într-un loc desemnat.

(4) În pofida alineatului (3), se consideră că s-a depus o cerere de protecție internațională din momentul în care un formular trimis de solicitant sau, în situația în care se prevede astfel în legislația internă, un raport oficial a parvenit autorităților competente ale statului membru vizat.”

- 7 Articolul 31 alineatul (3) din această directivă prevede:

„Statele membre se asigură că procedura de examinare se încheie în termen de șase luni de la depunerea cererii.

În situațiile în care o cerere face obiectul procedurii prevăzute în Regulamentul [Dublin III], termenul de șase luni începe din momentul în care se stabilește statul membru responsabil de examinarea cererii în conformitate cu respectivul regulament, iar solicitantul este pe teritoriul respectivului stat membru și a fost preluat de autoritatea competentă.

[...]”

Directiva 2013/33/UE

- 8 Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013, L 180, p. 96) prevede:

„Statele membre se asigură că solicitanții primesc, într-un termen de trei zile de la depunerea unei cereri de protecție internațională, un document emis pe numele lor, care să ateste statutul acestora de solicitant sau care să ateste că sunt autorizați să rămână pe teritoriul statului membru cât timp cererea lor este în așteptare sau în curs de examinare.

[...]”

- 9 Articolul 14 alineatul (2) din această directivă prevede:

„Accesul la sistemul educațional nu poate fi amânat cu mai mult de trei luni de la data la care a fost prezentată cererea de protecție internațională de către minor sau în numele acestuia.

[...]”

- 10 Articolul 17 alineatul (1) din directiva menționată are următorul cuprins:

„Statele membre se asigură că solicitanții de azil au acces la condițiile materiale de primire din momentul prezentării cererii lor de protecție internațională.”

Regulamentul Eurodac

- 11 Regulamentul nr. 603/2013 (denumit în continuare „Regulamentul Eurodac”) prevede la articolul 9 alineatul (1):

„Fiecare stat membru ia, fără întârziere, amprentele digitale ale tuturor degetelor fiecărui solicitant de protecție internațională cu vârsta de cel puțin 14 ani și le transmite cât mai curând posibil și nu mai târziu de 72 de ore de la depunerea cererii sale de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul [Dublin III], sistemului central, împreună cu datele menționate la articolul 11 literele (b)-(g) din prezentul regulament.

[...]”

- 12 Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul Eurodac prevede:

„Fiecare stat membru ia, în mod prompt, amprente digitale ale tuturor degetelor fiecărui resortisant al unei țări terțe sau apatrid cu vârsta de cel puțin 14 ani care a fost reținut de către autoritățile de control competente pentru trecerea neregulamentară a frontierei unui stat membru pe uscat, apă sau calea aerului, venind dintr-o țară terță și care nu este returnat sau care rămâne fizic pe teritoriul statelor membre și care nu este ținut în custodie, izolare sau detenție pe întreaga perioadă scursă de la reținere la expulzarea efectuată pe baza deciziei de returnare.”

Regulamentul Dublin III

13 Considerentele (4), (5), (9) și (19) ale Regulamentului Dublin III au următorul cuprins:

„(4) Concluziile [Consiliului European, cu ocazia reuniunii sale speciale] de la Tampere[, din 15 și 16 octombrie 1999,] exprimă de asemenea faptul că [sistemul european comun de azil] ar trebui să includă, pe termen scurt, o metodă clară și operațională pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil.

(5) O astfel de metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză. Ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să se garanteze accesul efectiv la procedurile pentru acordarea protecției internaționale și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională.

[...]

(9) Pe baza rezultatelor evaluărilor întreprinse cu privire la punerea în aplicare a instrumentelor din prima etapă, este oportun, în acest stadiu, să se confirme principiile care stau la baza Regulamentului [nr. 343/2003], efectuând, în același timp, îmbunătățirile necesare, pe baza experienței acumulate, privind eficacitatea sistemului de la Dublin și protecția oferită solicitanților în temeiul respectivului sistem. [...]

[...]

(19) În vederea garantării protecției efective a drepturilor persoanelor vizate, ar trebui stabilite garanții juridice și dreptul la o cale de atac eficientă în ceea ce privește deciziile legate de transferurile către statul membru responsabil, în conformitate în special cu drepturile recunoscute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Pentru a se asigura respectarea dreptului internațional, dreptul la o cale de atac eficientă împotriva unor astfel de decizii ar trebui să cuprindă atât examinarea aplicării prezentului regulament, cât și a situației de drept și de fapt din statul membru către care solicitantul este transferat.”

14 Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din acest regulament prevede:

„Atunci când niciun stat membru responsabil nu poate fi desemnat pe baza criteriilor menționate în prezentul regulament, primul stat membru în care a fost prezentată cererea de protecție internațională este responsabil de examinarea acesteia.”

15 Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„De îndată ce o cerere de protecție internațională este prezentată, în sensul articolului 20 alineatul (2) într-un stat membru, autoritățile sale competente informează solicitantul în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament și, în special, referitor la:

[...]

(b) criteriile de determinare a statului membru responsabil, ierarhizarea acestora pe parcursul diferitor etape ale procedurii și durata lor, inclusiv faptul că o cerere de protecție internațională depusă într-un stat membru poate avea drept consecință ca acel stat membru să devină responsabil în temeiul prezentului regulament, chiar dacă această responsabilitate nu decurge din respectivele criterii;

(c) interviul individual în temeiul articolului 5 și posibilitatea de a transmite informații referitoare la prezența în statele membre a unor membri de familie, rude sau a unor persoane aflate în relații de natură familială cu solicitantul, inclusiv mijloacele prin care solicitantul poate transmite informațiile respective;

[...]”

16 Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf din același regulament prevede:

„În scopul aplicării articolului 8, statul membru în care minorul neînsoțit a depus cererea de protecție internațională întreprinde, cât mai curând posibil, acțiunile corespunzătoare pentru a identifica membrii de familie, frații, surorile sau rudele minorului neînsoțit aflați pe teritoriul statelor membre, protejând, în același timp, interesul superior al copilului.”

17 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III are următorul cuprins:

„Atunci când se stabilește, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 22 alineatul (3) din prezentul regulament, inclusiv datele la care face referire Regulamentul [Eurodac], că un solicitant a trecut ilegal frontiera într-un stat membru pe uscat, pe mare sau pe calea aerului venind dintr-o țară terță, statul membru în care s-a intrat astfel este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională. Această responsabilitate încetează la douăsprezece luni de la data la care a avut loc trecerea ilegală a frontierei.”

18 Articolul 17 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1), fiecare stat membru poate decide să examineze o cerere de protecție internațională care îi este prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, chiar dacă această examinare nu este responsabilitatea sa în temeiul criteriilor stabilite în prezentul regulament.

[...]”

19 Articolul 18 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„Statul membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament este obligat să:

- (a) preia, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 21, 22 și 29, un solicitant care a prezentat o cerere într-un stat membru diferit;
- (b) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un solicitant a cărui cerere se află în curs de examinare și care a depus cererea într-un alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere;
- (c) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care și-a retras cererea aflată în curs de examinare și care a depus o cerere în alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere;
- (d) reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a cărui cerere a fost respinsă și care a depus o cerere în alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere.”

20 Articolul 20 alineatele (1), (2) și (5) din același regulament prevede:

„(1) Procesul de determinare a statului membru responsabil începe imediat ce cererea de protecție internațională este prezentată pentru prima oară într-un stat membru.

(2) O cerere de protecție internațională se prezumă că a fost prezentată odată ce un formular depus de solicitant sau un proces-verbal întocmit de autorități a ajuns la autoritățile competente ale statului membru în cauză. Atunci când o cerere nu este făcută în scris, perioada dintre declarația de intenție și întocmirea procesului-verbal ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință.

[...]

(5) Un solicitant care se află în alt stat membru fără permis de ședere sau care prezintă în acel stat membru o cerere de protecție internațională, după retragerea primei sale cereri prezentate într-un alt stat membru în timpul procedurii de determinare a statului membru responsabil, este reprimis, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, de către statul membru în care a prezentat prima dată cererea de protecție internațională, în vederea finalizării procedurii de determinare a statului membru responsabil [de examinarea cererii de protecție internațională].

[...]”

21 Articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III prevede:

„Atunci când un stat membru în care s-a prezentat o cerere de protecție internațională consideră că alt stat membru este responsabil de examinarea cererii, acesta poate, pe cât de repede posibil și în orice caz în termen de trei luni de la data la care a fost prezentată cererea în sensul articolului 20 alineatul (2), cere celui alt stat membru să preia solicitantul.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în cazul în care există un rezultat pozitiv [«hit»] transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 14 din Regulamentul [Eurodac], cererea se trimite în termen de două luni de la primirea rezultatului pozitiv, în temeiul articolului 15 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

Atunci când cererea de preluare a unui solicitant nu este prezentată în termenele prevăzute la primul și al doilea paragraf, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională aparține statului membru în care s-a prezentat cererea.”

22 Articolul 22 din Regulamentul Dublin III dispune:

„(1) Statul membru solicitat face cercetările necesare și hotărăște asupra cererii de preluare a solicitantului de azil în termen de două luni de la data la care cererea a fost primită.

[...]

(3) Comisia, prin acte de punere în aplicare, întocmește și reexaminează periodic două liste în care se specifică probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante în conformitate cu criteriile prevăzute la literele (a) și (b) din prezentul alineat. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (2).

(a) Probe:

(i) se referă la probele formale care determină responsabilitatea în temeiul prezentului regulament, atâta timp cât nu sunt respinse prin proba contrară;

[...]

(6) Atunci când statul membru solicitant a invocat urgența [...], statul membru solicitat depune toate eforturile pentru a se conforma termenului cerut. În cazuri excepționale, când se poate demonstra că examinarea cererii de preluare a unui solicitant este [deosebit de] complexă, statul membru solicitat poate răspunde după termenul cerut, dar în orice caz în termen de o lună. [...]

(7) Absența răspunsului la expirarea termenului de două luni menționat la alineatul (1) și a termenului de o lună menționat la alineatul (6) echivalează cu acceptarea cererii și determină obligația de a prelua persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.”

23 Articolul 27 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Solicitantul [...] are dreptul la o cale eficientă de atac, sub forma unui apel sau unei revizuri, în fapt și în drept, împotriva unei decizii de transfer în fața unei instanțe naționale.”

24 Articolul 28 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede:

„Detenția trebuie să fie pe o perioadă cât mai scurtă și nu poate fi mai lungă decât perioada necesară, în mod rezonabil, pentru îndeplinirea cu profesionalism a procedurilor administrative necesare până la efectuarea transferului în temeiul prezentului regulament.

Atunci când o persoană este deținută în temeiul prezentului articol, termenul de depunere a unei cereri de preluare sau de reprimire nu poate depăși o lună de la data prezentării cererii de protecție internațională. [...]

[...]

Atunci când statul membru solicitant nu respectă termenele de prezentare a cererii de preluare sau de reprimire [...], persoana nu mai este ținută în detenție. [...]

Dreptul german

25 Articolul 5 alineatul (1) din Asylgesetz (Legea privind azilul), în versiunea publicată la 2 septembrie 2008 (BGBl. 2008 I, p. 1798, denumită în continuare „AsylG”), prevede:

„Deciziile referitoare la cererile de azil sunt adoptate de [oficiu]. [Oficiul] este competent conform prevederilor prezentei legi și pentru luarea măsurilor și a deciziilor în materia dreptului străinilor.”

26 Articolul 14 alineatul (1) din AsylG prevede:

„Cererea de azil se depune la agenția [oficiului] de pe lângă centrul de primire competent pentru preluarea străinului. [...]

27 Articolul 23 din AsylG prevede:

„(1) Străinul care a fost preluat în centrul de primire este obligat să se prezinte personal, neîntârziat sau la data stabilită de centrul de primire, la agenția [oficiului] în vederea depunerii cererii de azil.

(2) [...] Centrul de primire comunică neîntârziat agenției [oficiului] pe lângă care funcționează preluarea străinului [...]

28 Articolul 63a alineatul (1) din AsylG prevede:

„Străinului care a solicitat azil, dar care nu a depus încă o cerere de azil, i se emite de îndată un certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil. Acesta cuprinde informațiile privind persoana solicitantului și o fotografie a acestuia, precum și denumirea centrului de primire la care străinul este obligat să se prezinte în vederea depunerii cererii de azil.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 29 La 14 septembrie 2015, domnul Mengesteab a solicitat azil la München (Germania), la Regierung von Oberbayern (Guvernul Bavariei Superioare, Germania). În aceeași zi, această autoritate i-a emis un prim certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil. Un al doilea certificat de acest fel i-a fost emis la 8 octombrie 2015 de Zentrale Ausländerbehörde Bielefeld (Autoritatea Centrală pentru Străini din Bielefeld, Germania).
- 30 Deși momentul la care informațiile referitoare la solicitant au fost transmise oficiului de către una dintre aceste autorități nu a fost stabilit în cursul procedurii în fața instanței de trimitere, aceasta a putut constata totuși că domnul Mengesteab trimisese oficiului de mai multe ori certificatul său privind înregistrarea ca solicitant de azil și că oficiul primise, cel târziu la 14 ianuarie 2016, originalul acestui certificat, o copie a sa sau principalele informații care figurează în acesta.
- 31 La 22 iulie 2016, domnul Mengesteab a fost audiat de oficiu și a putut depune o cerere formală de azil.
- 32 Întrucât o căutare în sistemul Eurodac a arătat că amprentele digitale ale persoanei interesate fuseseră prelevate în Italia, oficiul a cerut autorităților italiene, la 19 august 2016, să îl preia pe domnul Mengesteab în temeiul articolului 21 din Regulamentul nr. 604/2014.
- 33 Autoritățile italiene nu au răspuns la această cerere de preluare.
- 34 Printr-o decizie din 10 noiembrie 2016, oficiul a respins cererea de azil prezentată de domnul Mengesteab, a constatat lipsa unor motive care interzic îndepărtarea acestuia, a dispus transferul lui în Italia și a pronunțat împotriva lui o interdicție de intrare și de ședere pentru o perioadă de șase luni începând din ziua expulzării.
- 35 Domnul Mengesteab a contestat această decizie a oficiului în fața Verwaltungsgericht Minden (Tribunalul Administrativ din Minden, Germania), adăugând căii sale de atac o cerere privind efectul suspensiv. Instanța menționată a admis această cerere privind efectul suspensiv la 22 decembrie 2016.
- 36 În susținerea căii de atac formulate, reclamantul din litigiul principal arată că responsabilitatea examinării cererii sale de protecție internațională a fost transferată Republicii Federale Germania în temeiul articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III, întrucât cererea de preluare a fost prezentată abia după expirarea termenului de trei luni prevăzut la primul paragraf al acestei dispoziții.
- 37 Instanța de trimitere arată că dreptul german face distincție între demersul care constă în solicitarea azilului, care se face în general la o altă autoritate decât oficiul, și prezentarea la acesta a unei cereri formale de azil. Resortisantul unei țări terțe care solicită azil este îndrumat către un centru de primire, unde primește un certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil. În continuare, acest centru trebuie să informeze oficiul fără întârziere cu privire la faptul că persoana în cauză a solicitat azil. Autoritățile responsabile de informarea menționată și-au încălcat însă deseori această obligație, în special în al doilea semestru al anului 2015, din cauza creșterii neobișnuite a numărului solicitanților de azil care au intrat în Germania în această perioadă. În acest context, numeroși solicitanți de azil au fost nevoiți să aștepte mai multe luni pentru a-și prezenta cererile formale de azil, fără a putea determina accelerarea acestei proceduri.

38 În aceste condiții, Verwaltungsgericht Minden (Tribunalul Administrativ din Minden) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curtii următoarele întrebări preliminare:

- „1) Un solicitant de azil poate să invoce transferul responsabilității către statul membru solicitant, cauzat de expirarea termenului stabilit pentru prezentarea unei cereri de preluare [articolul 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul [Dublin III]]?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: solicitantul de azil poate să invoce transferul responsabilității și în cazul în care statul membru solicitat este în continuare dispus să îl preia?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: din acordul expres, respectiv tacit (articolul 22 alineatul (7) din Regulamentul [Dublin III]) al statului membru solicitat se poate trage concluzia că acest stat este în continuare dispus să-l preia pe solicitantul de azil?
- 4) Termenul de două luni prevăzut la articolul 21 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul [Dublin III] se poate împlini după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul [Dublin III] în cazul în care statul membru solicitant a lăsat să treacă mai mult de o lună din momentul în care a început să curgă termenul de trei luni până să solicite consultarea bazei de date Eurodac?
- 5) Se consideră că o cerere de protecție internațională este prezentată în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul [Dublin III] din momentul emiterii pentru prima dată a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil sau numai după înregistrarea oficială a cererii de azil? În special:
  - a) Certificatul privind înregistrarea ca solicitant de azil este un formular sau un proces-verbal în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul [Dublin III]?
  - b) Autoritatea competentă în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul [Dublin III] este autoritatea competentă să primească formularul sau să încheie procesul-verbal ori autoritatea competentă să decidă asupra cererii de azil?
  - c) Un proces-verbal se consideră transmis autorității competente în cazul în care acesteia i-a fost comunicat conținutul esențial al formularului sau al procesului-verbal ori este necesar să i se transmită originalul sau o copie a procesului-verbal?
- 6) Întârzierile intervenite între primul demers care constă în solicitarea de azil, respectiv între prima emiterie a certificatului de înregistrare ca solicitant de azil și prezentarea unei cereri de preluare pot avea ca efect transferul responsabilității către statul membru solicitant conform articolului 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul [Dublin III] sau obligația statului membru solicitant de a-și asuma responsabilitatea conform articolului 17 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul [Dublin III]?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre ipotezele celei de a șasea întrebări: care este durata dincolo de care se poate considera că există o întârziere nerezonabilă în prezentarea unei cereri de preluare?
- 8) O cerere de preluare în care statul solicitant menționează doar data intrării pe teritoriul său, precum și data prezentării cererii oficiale de azil, iar nu și data primului demers care constă în solicitarea de azil sau pe cea a primei emiterii a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil suspendă curgerea termenului prevăzut la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul [Dublin III] sau o astfel de cerere este «ineficace»?”

Procedura în fața Curții

- 39 Instanța de trimitere a solicitat aplicarea procedurii accelerate prevăzute la articolul 105 din Regulamentul de procedură al Curții.
- 40 Prin Ordonanța din 15 februarie 2017, Mengesteab (C-670/16, nepublicată, EU:C:2017:120), președintele Curții a admis această cerere.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- 41 Prin intermediul primei și al celei de a doua întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III trebuie să fie interpretat în sensul că un solicitant de protecție internațională poate invoca, în cadrul unei căi de atac formulate împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa, expirarea unui termen prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, chiar dacă statul membru solicitat este dispus să preia acest solicitant.
- 42 Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III precizează că solicitantul de protecție internațională are dreptul la o cale eficientă de atac, sub forma unui apel sau a unei revizuirii, în fapt și în drept, împotriva unei decizii de transfer în fața unei instanțe naționale.
- 43 Conținutul căii de atac de care dispune solicitantul de protecție internațională împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa este precizat în considerentul (19) al acestui regulament, care arată că, pentru a se asigura respectarea dreptului internațional, dreptul la o cale de atac efectivă instituit de regulamentul menționat împotriva deciziilor de transfer ar trebui să cuprindă examinarea aplicării aceluiași regulament, pe de o parte, și a situației de drept și de fapt din statul membru către care solicitantul este transferat, pe de altă parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctele 38 și 39).
- 44 Aceste precizări sunt confirmate de evoluția generală a sistemului de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în unul dintre statele membre (denumit în continuare „sistemul de la Dublin”) în urma adoptării Regulamentului Dublin III, precum și de obiectivele vizate de acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctul 45).
- 45 În ceea ce privește această evoluție, trebuie amintit că legiuitorul Uniunii nu s-a limitat, în cadrul regulamentului respectiv, să instituie norme de organizare care guvernează relațiile dintre statele membre, în vederea determinării statului membru responsabil, ci a decis să includă solicitanții de azil în acest proces, obligând statele membre să îi informeze cu privire la criteriile de responsabilitate și să le ofere ocazia de a furniza informațiile care permit aplicarea corectă a acestor criterii, precum și asigurându-le un drept la o cale de atac efectivă împotriva deciziei de transfer luate eventual la finele procedurii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctele 47-51).
- 46 În ceea ce privește obiectivele vizate de regulamentul menționat, este necesar să se sublinieze printre altele că din considerentul (9) al acestuia reiese că regulamentul respectiv, confirmând în același timp principiile pe care este întemeiat Regulamentul nr. 343/2003, vizează să aducă îmbunătățirile necesare, în lumina experienței, nu numai eficacității sistemului de la Dublin, ci și protecției acordate solicitanților, aceasta fiind asigurată în special printr-o protecție jurisdicțională efectivă și completă de care beneficiază (Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctul 52).

- 47 Or, o interpretare restrictivă a întinderii dreptului la o cale de atac prevăzut la articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III ar fi susceptibilă să se opună realizării acestui obiectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctul 53).
- 48 Din cele care precedă reiese că această dispoziție trebuie să fie interpretată în sensul că îi asigură solicitantului de protecție internațională o protecție jurisdicțională efectivă, garantându-i printre altele posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa, care poate avea ca obiect examinarea aplicării acestui regulament, inclusiv respectarea garanțiilor procedurale prevăzute de regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, punctul 22).
- 49 În această privință, deși aplicarea Regulamentului Dublin III se sprijină în mod esențial pe derularea unui proces de determinare a statului membru responsabil, conturat pe baza criteriilor enunțate în capitolul III din acest regulament (Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctul 41, și Hotărârea din 7 iunie 2016, Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, punctul 23), trebuie subliniat că acest proces constituie un aspect al procedurilor de preluare și de reprimire care trebuie să se desfășoare în mod obligatoriu în conformitate cu normele prevăzute printre altele în capitolul VI al regulamentului menționat.
- 50 După cum a arătat avocatul general la punctul 72 din concluzii, aceste proceduri trebuie în special să se desfășoare cu respectarea unei serii de termene imperative.
- 51 Astfel, articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III prevede că cererea de preluare trebuie să fie formulată pe cât de repede posibil și în orice caz în termen de trei luni de la data la care a fost prezentată cererea de protecție internațională. Fără a aduce atingere acestui prim termen, în cazul în care există un rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 14 din Regulamentul Eurodac, această cerere trebuie să fie formulată în termen de două luni de la primirea rezultatului.
- 52 Trebuie arătat, în această privință, că legiuitorul Uniunii a definit efectele expirării acestor termene precizând la articolul 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul Dublin III că, atunci când cererea respectivă nu este prezentată în termenele menționate, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională aparține statului membru în care aceasta a fost prezentată.
- 53 Rezultă că, deși dispozițiile articolului 21 alineatul (1) din acest regulament urmăresc să reglementeze procedura de preluare, ele contribuie de asemenea, în aceeași măsură ca criteriile stabilite în capitolul III din regulamentul menționat, la determinarea statului membru responsabil, în sensul aceluiași regulament. Prin urmare, o decizie de transfer către un alt stat membru decât cel în care a fost prezentată cererea de protecție internațională nu poate fi valabil adoptată după expirarea termenelor care figurează în aceste dispoziții.
- 54 Dispozițiile menționate contribuie astfel în mod decisiv la realizarea obiectivului prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională, menționat în considerentul (5) al Regulamentului Dublin III, garantând, în caz de întârziere în desfășurarea procedurii de preluare, că examinarea cererii de protecție internațională are loc în statul membru în care a fost prezentată această cerere, pentru a nu amâna și mai mult această examinare prin adoptarea și executarea unei decizii de transfer.
- 55 În aceste condiții, pentru a se asigura că decizia de transfer contestată a fost adoptată în urma unei aplicări corecte a procedurii de preluare prevăzute de acest regulament, instanța sesizată cu o acțiune împotriva unei decizii de transfer trebuie să poată examina afirmațiile unui solicitant de azil care invocă încălcarea dispozițiilor care figurează la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 iunie 2016, Karim, C-155/15, EU:C:2016:410, punctul 26).

- 56 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție prin argumentul – invocat de guvernul Regatului Unit și de Comisie – potrivit căruia caracterul procedural al acestei norme determină ca aceasta să nu poată fi invocată în cadrul căii de atac prevăzute la articolul 27 alineatul (1) din același regulament.
- 57 Astfel, în plus față de cele arătate deja la punctul 53 din prezenta hotărâre, este necesar să se constate că articolul 27 din Regulamentul Dublin III nu operează nicio distincție între normele care pot fi invocate în cadrul căii de atac pe care o prevede și că considerentul (19) al acestui regulament se referă, în general, la controlul aplicării regulamentului menționat.
- 58 De altfel, limitarea astfel invocată a întinderii protecției jurisdicționale oferite de Regulamentul Dublin III nu ar corespunde obiectivului, exprimat în considerentul (9) al acestui regulament, de a consolida protecția de care beneficiază solicitanții de protecție internațională, din moment ce această protecție consolidată se manifestă în principal prin acordarea de garanții de ordin în esență procedural acestor solicitanți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, punctele 47-51).
- 59 În ceea ce privește împrejurarea, evocată de instanța de trimitere în a doua întrebare formulată, că statul membru solicitat ar fi dispus să preia persoana în cauză în pofida expirării termenelor prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, aceasta nu poate fi decisivă.
- 60 Astfel, întrucât calea de atac prevăzută la articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III nu poate interveni, în principiu, decât în situația în care statul membru solicitat a acceptat – fie în mod explicit, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din regulamentul menționat, fie în mod implicit, în temeiul articolului 22 alineatul (7) din acesta – preluarea respectivă, această împrejurare nu poate, în general, să conducă la limitarea întinderii controlului jurisdicțional prevăzut la articolul 27 alineatul (1) menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iulie 2017, A. S., C-490/16, punctele 33 și 34).
- 61 În plus, în ceea ce privește mai precis articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, trebuie subliniat că al treilea paragraf al acestuia prevede, în cazul expirării termenelor prevăzute la cele două paragrafe anterioare, un transfer de plin drept al responsabilității către statul membru în care a fost prezentată cererea de protecție internațională, fără a condiționa acest transfer de vreo reacție a statului membru solicitat.
- 62 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la prima și la a doua întrebare că articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III, citit în lumina considerentului (19) al acestui regulament, trebuie să fie interpretat în sensul că un solicitant de protecție internațională poate invoca, în cadrul unei căi de atac formulate împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa, expirarea unui termen prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, chiar dacă statul membru solicitat este dispus să preia acest solicitant.

Cu privire la a patra întrebare

- 63 Prin intermediul celei de a patra întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de preluare poate fi formulată în mod valabil după mai mult de trei luni de la prezentarea cererii de protecție internațională, în cazul în care această cerere de preluare este formulată într-un termen de două luni de la primirea unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac, în sensul acestei dispoziții.
- 64 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul Dublin III, cererea de preluare trebuie să fie formulată pe cât de repede posibil și în orice caz în termen de trei luni de la data la care a fost prezentată cererea de protecție internațională.

- 65 Articolul 21 alineatul (1) al doilea paragraf din acest regulament prevede că, fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul menționat, în cazul în care există un rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 14 din Regulamentul Eurodac, această cerere trebuie să fie formulată în termen de două luni de la primirea rezultatului.
- 66 Articolul 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul Dublin III precizează că, „atunci când cererea de preluare a unui solicitant nu este prezentată în termenele prevăzute la primul și la al doilea paragraf, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională aparține statului membru în care s-a prezentat cererea”.
- 67 Din însuși modul de redactare a acestei din urmă dispoziții reiese, așadar, că cererea trebuie neapărat să fie formulată cu respectarea termenelor prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din acest regulament, ceea ce înseamnă că o cerere de preluare nu poate fi formulată, în orice caz, după mai mult de trei luni de la prezentarea unei cereri de protecție internațională, fără ca primirea unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac să fie de natură să permită depășirea acestui termen.
- 68 Această constatare este confirmată de contextul în care se înscrie articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, precum și de obiectivele acestuia, care trebuie luate în considerare în vederea interpretării dispoziției respective.
- 69 Astfel, termenul specific prevăzut la articolul 21 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul Dublin III nu este aplicabil decât în cazul primirii unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 14 din Regulamentul Eurodac, mai precis la datele privind amprente digitale prelevate cu ocazia trecerii ilegale a unei frontiere externe.
- 70 Or, din cuprinsul punctului 7 din partea I a listei A care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 1560/2003 reiese că un asemenea rezultat pozitiv constituie o dovadă a trecerii ilegale a unei frontiere externe, în sensul criteriului prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III. Acest rezultat constituie, așadar, conform articolului 22 alineatul (3) litera (a) punctul (i) din regulamentul respectiv, o probă formală care determină responsabilitatea în temeiul acestui criteriu, atâta timp cât nu este respinsă prin proba contrară.
- 71 Prin urmare, primirea rezultatului pozitiv transmis de Eurodac menționat la articolul 21 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul amintit este de natură să simplifice procesul de determinare a statului membru responsabil în raport cu situațiile în care nu a fost primit un asemenea rezultat.
- 72 Prin urmare, această împrejurare poate justifica aplicarea, eventual, a unui termen mai scurt decât termenul de trei luni prevăzut la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din același regulament, iar nu a unui termen suplimentar, care să fie adăugat acestui termen.
- 73 Pe de altă parte, interpretarea articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III, reținută la punctul 67 din prezenta hotărâre, respectă obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională, menționat în considerentul (5) al acestui regulament, în măsura în care garantează că o cerere de preluare nu va putea fi formulată după mai mult de trei luni de la prezentarea cererii de protecție internațională.
- 74 În consecință, este necesar să se răspundă la a patra întrebare că articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de preluare nu poate fi formulată în mod valabil după mai mult de trei luni de la prezentarea cererii de protecție internațională, chiar dacă această cerere de preluare este formulată după mai puțin de două luni de la primirea unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac, în sensul acestei dispoziții.

Cu privire la a cincea întrebare

- 75 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că din decizia de trimitere reiese că originalul certificatului privind înregistrarea ca solicitant de azil, o copie a sa sau principalele informații care figurează în acesta au parvenit oficiului – care este autoritatea responsabilă de executarea, în Germania, a obligațiilor care decurg din Regulamentul Dublin III – cu mai mult de trei luni înainte de formularea unei cereri de preluare, în timp ce depunerea de către resortisantul țării terțe vizat a unei cereri formale de azil a avut loc cu mai puțin de trei luni înainte de formularea acestei cereri.
- 76 În aceste condiții, este necesar să se considere că, prin intermediul celei de a cincea întrebări formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 20 alineatul (2) din acest regulament trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de protecție internațională este considerată prezentată atunci când un înscris, care este întocmit de o autoritate publică și care atestă că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, a parvenit autorității responsabile de executarea obligațiilor care decurg din regulamentul menționat și, după caz, atunci când numai principalele informații care figurează într-un asemenea document – însă nu documentul în cauză sau copia acestuia – au parvenit acestei autorități sau, dimpotrivă, dacă o asemenea cerere este considerată prezentată numai la momentul depunerii unei cereri formale de azil.
- 77 Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III prevede că o cerere de protecție internațională se prezumă că a fost prezentată odată ce un formular depus de solicitant sau un proces-verbal întocmit de autorități a ajuns la autoritățile competente ale statului membru în cauză.
- 78 Întrucât un înscris întocmit de autorități nu poate fi considerat un formular depus de solicitant, este, așadar, necesar, pentru a se răspunde la a cincea întrebare, să se stabilească dacă un document precum cel în discuție în litigiul principal poate constitui un „proces-verbal întocmit de autorități” în sensul acestei dispoziții.
- 79 În această privință, trebuie arătat că, deși termenii utilizați de legiuitorul Uniunii se referă în mod clar la un înscris întocmit de autorități, aceștia nu aduc nicio precizare cu privire la procedura care ar trebui să fie urmată pentru întocmirea acestui document sau la informațiile pe care ar trebui să le cuprindă acesta.
- 80 Desigur, utilizarea termenului „proces-verbal” sau a unui termen echivalent în versiunile în limbile germană, spaniolă, franceză, italiană, neerlandeză sau română ar putea lăsa impresia că acest document trebuie neapărat să îmbrace o anumită formă.
- 81 Cu toate acestea, termenul utilizat în alte versiuni lingvistice, cum ar fi versiunile în limbile daneză, engleză, croată, lituaniană sau suedeză, pentru a desemna documentul întocmit de autorități, prevăzut la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III, nu cuprinde nicio indicație clară în ceea ce privește forma pe care ar trebui să o îmbrace acest document.
- 82 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 decembrie 2005, Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, punctul 31).
- 83 În plus, în vederea interpretării primei teze a articolului 20 alineatul (2) din acest regulament, trebuie să se țină seama de contextul în care se înscrie aceasta și de obiectivele regulamentului menționat.
- 84 În această privință, trebuie arătat, în primul rând, că această dispoziție precizează în a doua teză că, atunci când o cerere nu este făcută în scris, perioada dintre declarația de intenție și întocmirea procesului-verbal ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință, ceea ce tinde să indice, pe de o parte, că

întocmirea acestui proces-verbal constituie în principal o formalitate destinată să exprime intenția unui resortisant al unei țări terțe de a solicita protecția internațională și, pe de altă parte, că efectuarea ei nu trebuie să fie amânată.

- 85 În al doilea rând, din articolul 20 alineatul (1) din același regulament reiese că procesul de determinare a statului membru responsabil începe imediat ce cererea de protecție internațională este prezentată pentru prima oară într-un stat membru.
- 86 Prin urmare, mecanismele instituite prin Regulamentul Dublin III pentru a strânge elementele necesare în cadrul acestui proces au vocația de a fi aplicate în urma prezentării unei cereri de protecție internațională.
- 87 De altfel, articolul 4 alineatul (1) din acest regulament prevede în mod expres că abia după prezentarea unei asemenea cereri trebuie să fie informat solicitantul printre altele cu privire la criteriile de determinare a statului membru responsabil, la organizarea unui interviu individual și la posibilitatea de a transmite informații autorităților competente. De asemenea, din articolul 6 alineatul (4) din regulamentul menționat reiese că acțiunile corespunzătoare pentru a identifica membrii de familie, frații, surorile sau rudele minorului neînsoțit aflați pe teritoriul statelor membre, în special în vederea aplicării criteriilor de determinare a statului membru responsabil dacă solicitantul de protecție internațională este un minor neînsoțit, prevăzute la articolul 8 din același regulament, trebuie să fie implementate în urma prezentării unei cereri de protecție internațională.
- 88 Prin urmare, pentru a putea iniția în mod eficient procesul de determinare a statului membru responsabil, autoritatea competentă are nevoie să fie informată, în mod cert, cu privire la faptul că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, fără a fi necesar ca înscrisul întocmit în acest sens să îmbrace o formă strict determinată sau să cuprindă elemente suplimentare relevante pentru aplicarea criteriilor stabilite prin Regulamentul Dublin III sau, *a fortiori*, pentru examinarea pe fond a cererii de protecție internațională. În acest stadiu al procedurii, nu este necesar nici ca un interviu individual să fi fost deja organizat.
- 89 Examinarea lucrărilor pregătitoare ale Regulamentului nr. 343/2003, al cărui articol 4 alineatul (2) a fost preluat, fără vreo modificare substanțială, la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III, confirmă această apreciere.
- 90 Astfel, din expunerea de motive a propunerii Comisiei [COM(2001) 447 final] care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 343/2003 reiese, pe de o parte, că o cerere de azil trebuie să fie considerată efectiv prezentată din momentul în care intenția solicitantului de azil a fost confirmată în fața unei autorități competente și, pe de altă parte, că articolul 4 alineatul (2) din acest regulament reprezintă preluarea articolului 2 din Decizia nr. 1/97 din 9 septembrie 1997 a Comitetului instituit în temeiul articolului 18 din Convenția de la Dublin din 15 iunie 1990 privind unele dispoziții pentru punerea în aplicare a convenției (JO 1997, L 281, p. 1). Or, acest din urmă articol preciza la alineatul (1) că o cerere de azil se prezumă că a fost prezentată „odată ce un înscris în acest sens – un formular depus de solicitantul de azil sau un proces-verbal întocmit de autorități, după caz – a ajuns la autoritățile statului membru în cauză”.
- 91 În al treilea rând, eficiența anumitor garanții importante acordate solicitanților de protecție internațională ar fi redusă dacă primirea unui înscris, precum cel în discuție în litigiul principal, nu ar fi suficientă pentru a exprima prezentarea unei cereri de protecție internațională.
- 92 Astfel, reținerea unei asemenea interpretări ar avea ca efect nu doar întârzierea punerii în aplicare a măsurilor destinate să asigure reunirea unui minor separat cu membrii familiei sale, ci și prelungirea duratei detenției unui solicitant de protecție internațională, întrucât termenul maxim de detenție în așteptarea prezentării unei cereri de preluare se calculează, în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul Dublin III, de la data prezentării cererii de protecție internațională.

- 93 În al patrulea rând, Regulamentul Dublin III atribuie un rol specific primului stat membru în care este prezentată o cerere de protecție internațională. Astfel, în temeiul articolului 20 alineatul (5) din acest regulament, statul membru respectiv este obligat, în principiu, să reprimească solicitantul care se află în alt stat membru, în măsura în care nu s-a finalizat procesul de determinare a statului membru responsabil. În plus, din articolul 3 alineatul (2) din regulamentul menționat rezultă că, atunci când niciun stat membru responsabil nu poate fi desemnat pe baza criteriilor menționate în același regulament, primul stat membru în care a fost prezentată cererea de protecție internațională este responsabil de examinarea acesteia.
- 94 Printre altele, în vederea asigurării unei aplicări efective a acestor dispoziții, articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul Eurodac prevede că amprente digitale ale fiecărui solicitant de protecție internațională trebuie, în principiu, să fie transmise sistemului Eurodac după nu mai târziu de 72 de ore de la depunerea cererii sale de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III.
- 95 În aceste condiții, aprecierea că un document precum cel în discuție în litigiul principal nu constituie un „proces-verbal” în sensul acestei dispoziții ar permite, în practică, resortisanților unor țări terțe să părăsească statul membru în care au solicitat protecția internațională și să solicite din nou această protecție în alt stat membru, fără a putea fi transferați, pentru acest motiv, către primul stat membru și chiar fără a fi posibilă depistarea demersului lor inițial prin utilizarea sistemului Eurodac. O asemenea situație ar putea afecta serios funcționarea sistemului de la Dublin, repunând în discuție statutul special pe care Regulamentul Dublin III îl acordă primului stat membru în care este prezentată o cerere de protecție internațională.
- 96 În al cincilea rând, aprecierea că un document precum cel în discuție în litigiul principal constituie un „proces-verbal” în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III respectă obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională, menționat în considerentul (5) al acestui regulament, întrucât o astfel de interpretare permite ca procesul de determinare a statului membru responsabil să înceapă cât mai curând posibil, fără să trebuiască să sufere o întârziere din cauza îndeplinirii unei formalități care nu este necesară în scopul derulării acestui proces. Acest obiectiv s-ar fragiliza, în schimb, dacă data începerii procesului menționat ar depinde numai de o alegere făcută de autoritatea competentă, precum acordarea unei programări pentru desfășurarea unui interviu individual.
- 97 Având în vedere ansamblul acestor elemente, un înscris precum cel în discuție în litigiul principal, care este întocmit de o autoritate publică și care atestă că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, trebuie să fie considerat un „proces-verbal” în sensul articolului 20 alineatul (2) din acest regulament.
- 98 În raport cu rolul dispoziției amintite în sistemul instituit prin regulamentul menționat și cu finalitatea acesteia, astfel cum rezultă acestea din considerațiile care precedă, transmiterea principalelor informații care figurează într-un asemenea document autorității competente trebuie să fie considerată o transmitere către această autoritate a originalului sau a unei copii a documentului respectiv. Prin urmare, această transmitere este suficientă pentru a se stabili că o cerere de protecție internațională este considerată introdusă.
- 99 Argumentul invocat de guvernul german și de cel al Regatului Unit, precum și de Comisie potrivit căruia ar trebui, în principal, să se țină seama de distincția dintre „depunerea” și „prezentarea” unei cereri de protecție internațională, care decurge din articolul 6 din Directiva privind procedurile, nu poate repune în discuție aceste concluzii.
- 100 În fapt, fără a fi nevoie să se precizeze, în prezenta cauză, conținutul acestei distincții, este necesar să se constate, mai întâi, că examinarea vocabularului utilizat în acest sens în diferitele acte din sfera regimului comun de azil european nu se dovedește concludentă. Astfel, articolul 18 alineatul (1) din

Regulamentul Dublin III se referă, în mai multe versiuni lingvistice, în mod nediferențiat, la prezentarea și la depunerea unei cereri de protecție internațională, în timp ce în alte versiuni lingvistice face trimitere în mod exclusiv fie la prezentarea, fie la depunerea unei asemenea cereri. De asemenea, Directiva 2013/33 utilizează acești termeni în mod variabil în diferitele versiuni lingvistice ale articolului 6 alineatul (1), ale articolului 14 alineatul (2) și ale articolului 17 alineatul (1).

- 101 În continuare, deși articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind procedurile și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III prezintă asemănări semnificative, nu este mai puțin adevărat că aceste dispoziții diferă în special prin faptul că prima dintre ele nu are în vedere luarea în considerare a unui document întocmit de autorități decât dacă aceasta este prevăzută de dreptul național. În plus, articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind procedurile se prezintă ca o excepție de la regula enunțată la articolul 6 alineatul (3) din aceasta, regulă care nu are niciun echivalent în Regulamentul Dublin III.
- 102 În sfârșit, articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind procedurile și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III fac parte din două proceduri diferite, care prezintă cerințe proprii și care sunt supuse, în special în materie de termene, unor regimuri distincte, după cum prevede articolul 31 alineatul (3) din Directiva privind procedurile.
- 103 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la a cincea întrebare că articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de protecție internațională este considerată prezentată atunci când un înscris, care este întocmit de o autoritate publică și care atestă că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, a parvenit autorității responsabile de executarea obligațiilor care decurg din acest regulament și, după caz, atunci când numai principalele informații care figurează într-un asemenea document – însă nu documentul în cauză sau copia acestuia – au parvenit acestei autorități.

Cu privire la a treia întrebare și la întrebările a șasea-a opta

- 104 Ținând seama de răspunsurile date la celelalte întrebări, nu este necesar să se răspundă la a treia și la a șasea-a opta întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 105 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

- 1) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, citit în lumina considerentului (19) al acestui regulament, trebuie să fie interpretat în sensul că un solicitant de protecție internațională poate invoca, în cadrul unei căi de atac formulate împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa, expirarea unui termen prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, chiar dacă statul membru solicitat este dispus să preia acest solicitant.**

- 2) **Articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de preluare nu poate fi formulată în mod valabil după mai mult de trei luni de la prezentarea cererii de protecție internațională, chiar dacă această cerere de preluare este formulată după mai puțin de două luni de la primirea unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac, în sensul acestei dispoziții.**
- 3) **Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de protecție internațională este considerată prezentată atunci când un înscris, care este întocmit de o autoritate publică și care atestă că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, a parvenit autorității responsabile de executarea obligațiilor care decurg din acest regulament și, după caz, atunci când numai principalele informații care figurează într-un asemenea document – însă nu documentul în cauză sau copia acestuia – au parvenit acestei autorități.**

Semnături